

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-61.
- Друкарні: 29-26.
—
**В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.**
—
**ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.**

Авторитетні публікації КПЗУ.

кредитова участь у чотирнадцятьох
лодях салу ще раз зібралася біля
берегів українського експерту на
народній волі, історія ще нам розпо-

„Боредішкю“, яку треба використати для зміцнення не тільки внутрішніх, але і зовнішніх повнот. Школа, що українці не були наступлені ні на конгресі міжнародної парламентської унії, ні на міжлікарів-анатомів. Такої перемоги, як на опісному святі, українці там напевне не віднесли, але вже сама їх присутність мала неабияк значіння.

М. Г.

Посол до своїх виборців.

Лист посла д-ра Івана Куровця до виборців 52. виборчого округу (Стрий, Калуж, Дольна, Сколе, Дрогобич, Турка).

Високоповажани Виборці! Дякую Вам сердечно за велике довіря, яким Ви наділили мене й моїх товаришів, віддаючи при виборах до сойму дня 1. березня ц. р. свої голоси масово на листу ч. 18. і вибираючи мене послом Вашого округу.

Не зважаючи на перепони й неперервні засоби переслідування з боку ворожих чинників, не зважаючи на зловісні наклепи й клевети противних партій Ви постійно гідно й чесно за листу одноцілого українського національного фронту і віддали на цей 100.500 голосів. Тим Ви ствердили свою велику громадську зрілість і національну свідомість. З великим жалем у глибині мого серця повідомляю Вас, що виключно лише з причини важкої недуги, до того зломаний нещастям війни, а ще більше руйнівною та злочинною роботою ворожих нам партійних установ підчас і після виборів, я не почувую себе на силах у теперішніх відносинах виконувати сумлінно й енергійно посольські обов'язки й тому складаю посольський мандат. Ще раз підкресляю, що лише недуга серця і цукровиця, які у мене наслідком перемучення сильно змоглися і потреба довшого лікування поза границями краю, змусили мене до цього рішучого кроку.

Зловісні вісти, поширювані ворогами нашої національної єдності, про те, немов би я складав мандат під терором Управи Українського Національно-Демократичного Об'єднання є нікчемною вигадкою лихих людей. Я все і всюди стояв і стою під стягом Українського Національно-Демократичного Об'єднання і думаю, що тільки ця українська політична партія є під теперішню пору

одиноко доцільна й потрібна для українського народу. Пятую всі наклепи й клеветничі доточки, поширювані між Вами проти проводу УНДО ворогами нашого народу.

Дякую Вам ще раз за велике довіря, з яким Ви пішли за моїм голосом і віддали масово свої голоси на листу ч. 18.

Сьогодні з чистою совістю складаю мій посольський мандат, бо замісць мене, чоловіка хорого, вступає до сойму мій наслідник п. Антін Максимович, заступник і організатор українського робітництва, який досі виявив велику енергію в організації робітництва і причинився тим до нашої світлої виборчої перемоги.

Завдяки виборчій політичній організації УНДО і багатьох непольських народів, до якого воно входило (листа ч. 18), здобули ми 5 мандатів з державної листи. З числа тих мандатів припав один п. Михайлові Струтинському, редакторові „Свободи“, уроженцеві села Підмихайле калузького повіту, який разом із послами дир. О. Лупським, д-ром Блажевичем і Максимовичем будуть гідно й чесно заступати Ваші справи (52. виб. окр.) і боронити інтереси цілого українського народу.

Здоров'я Вас сердечно і з великою пошаною для Вас

Д-р Іван Куровець.

Якщо миле Вам здоров'я

береміть його перед шалючою грипою. Успішно допоможе Вам в цій „SANO“. Цукорки „SANO“ знаменито діляють на гортанку і відлихоті дорожці. Цукорки „SANO“, скрізь до бабуть.

Радянська Україна.

Труднощі в українському індустріальному басені.

Московський кореспондент віденської „Н. Фр. Прессе“ інж. Н. Басекех в спец. кореспонденції пише про недалекий процес арештованих в Донбасі інженерів та про політичне значіння протиповісті між радянською державою і спеціалістами (інженерами). Те протиповістя зазначилося вгадливо в Донбасі, а його атеїсти — це арештування інженерів (спеціалістів), а між ними й німецьких інженерів.

У авторизованій кореспонденції інж.

Басекех порушив і загальні справи в українському індустріальному басені, які в певній мірі цікавлять наших читачів, бо вони виявляють весь сукупний складності життя й буття в Донбасі. В одному з розділів своєї кореспонденції пише інж. Басекех:

„Положення в Донбасі все було античне. Робітництво пугалих і заляканих паретатів передтим стояло під впливом соціально-революційних організацій. Але перовоумна політика „білих“ зробила з них більшовиків. Але тоді з'явилася konieczність знайти посередній шлях між протилежними інтересами українського селянства й робітників. Більшовицький рух на Україні побіди лише тим способом, що він приєднався до національного самозначення українства. Яким хотілося не втрачати прихильності українського селянства і нижчої верстви української інтелігенції, яка там є політично такою анклавою, то мусілося піти на шлях послідовного переведення українського процесу. Найбільша частина Донбасу лежить територіально на Україні. Та індустріальне робітництво є московське (визвольницьке). Вже це одне авторське важке положення. Я знаю провідних комуністів, які — бажачучи спенятися примусу висити українську мову — стараються знову перенестися в центральну Росію. Національне питання є одним зі складових частин важкого положення в Донбасі. Але також положення управи попалять є тому надзвичайно складне. Великі трести в Донбасі: „Донуголь“ і „Югосталь“ є підпільні безпосередньо союзовій управі в Москві, що дає тогочасній країні кризові українських націоналістів аюгупити з приводу цього. Отже треба було дати більш вплив лояльному українському управі на управу в Донбасі.“

Далше говорить інж. Басекех про слабкість комунізму серед донацького робітництва та про загострене питання платень.

В даній хвилі ця справа і зв'язані з нею труднощі цікавлять нас менше. Довший уступ з московської кореспонденції „Н. Фр. Прессе“ привели ми тільки на те, щоб показати, яку велику роль в чистоті економічних справах грає національне питання й національне почуття, як росте й поширюється українська національна ідея та як чужиний обсерватор оцінює її силу і значіння. Більшовицький рух на Україні побіди лише тим способом, що він приєднався до національного самозначення у-

країни. Отже ясно, що національна ідея та українська національна справа на Україні є переважно життєві і тутіть що велике відхилення від лів, а тим більше спихування та аюгупити їх зліво-лінійні погроми й аюгупити більшовицькому руху.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 19 квітня 1928)

БЮДЖЕТОВА КОМІСІЯ

(ж) Бюджетова комісія в союзові розпочала сьогодні праці над бюджетом, перервалі на святкові дні. Засідання почалося в 12 год. в полудне. Перед приступленням до народ пос. Димана (ШО) зазначив, що делікатний порядок звичайно в останній хвилині без відома членів комісії. Наслідком цього члени комісії не можуть приготуватися. Щойно із члени комісії довідалися, що вони мають бути обговорювані бюджет міст-господарств робіт замість міст-господарств справ. Голова комісії пос. Барка зазначив, що зміст цих народ послідувала в наслідок недуги марш. Павлуцького і тому бюджет міст-господарств справ були розглянуті за кілька днів. Проступило до розгляду бюджету сойму і сенату. Урядові прелюдіар передбачує по стороні додатків суму 8,623.764 зол. Референт пос. Вишківський (Висоцький) пропонує збільшення видатків на 472.572 зол. причому та підважка із обіймає відео відважки посольських діст. Вола зазначив, що зв'язані із розбудовою соймового будинку. Наслідком цього треба аюгупити нових урядовців і збільшити видатки на опал і сім'ю. Крім того референт пропонує цілішню кредитів за бібліотеку та на сойсові друти. Підчас дискусії аюгупила справа прелюдіарі аюгупити нової сали. Референт привів, що треба похвалити спеціальну окрему комісію, яка мусить обдумати як зарадити кепським аюгупити з також окрема комісія мусить подумати над заловненням тих міст у сойсовій сали, які приважені на малюнок В дискусії критично-но виникли внаслідок буфету. Пос. Корнякський (За Л. Н.) інтерпелює ж прелюдіар соймового бюро в справі аюгупити лоричного злом до соймового помешкання клубу. Йн аюгупи, зазначив, що розвідний характер. Посли хочуть мати певність, що у офісній будівлі є достатньо забезпечення перед такими можливостями. Пос. Дибельський (Стр. Ха) зазначив увагу, що ця підважка соймового бюджету має бути використана на

ІВ. НІМЧУК.

Невмируща пєса.

ПРО ПОТРЕБУ ПЕРЕРІВКИ „ОЙ, НЕ ХОДИ ГРИЦЮ ТА НА ВЕЧЕРНИЦІ“.

Сорок літ минуло, як на сцені українського театру в Галичині виставлено вперше примітивно-просту народну оперетку чи пак мєльодраму Старицького „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“, що донині не страждала у нас своєю атракційною смією, що не перестала стягати до театру публіки і робити каси. За той час неоди раз дійшов з нічого до власних театрів, створив свою драму й оперу, а ми стоїмо й далі на місці і як сорок літ тому, так і сьогодні панує у нас всезаодно і майже безконкурентно — невмирущий Гриць і його нещасна Маруся... Навіть зовсім безслідно пройшов той час для нас в області театрального мистецтва, наві ми його легко забули прогавили...

Розбирати причини того сумно-болотного стану, шукати винних — не є моїм завданням. В нинішній статті хочу подати кілька думок, що насунулися мені при нагоді аюгупити „Ой не ходи Грицю“ у великому міському театрі у Львові. Може мої уваги заставляють кого з наших компетентних людей зайнятися ближче порушенням тут питаннями і приступити вже раз до такої обробки цієї національної пєси як під оглядом тексту, так і під оглядом музики, щоб вона стала парешти твором справді мистецтвом.

На це наш „Гриць“ заслужив собі без сумніву вже давно. Бож ця народна драма з жанром чисто оперетковим — безперечно питома українська національна оперетка, одна з найцінніших у нас взагалі. Дорівнюють їй може ще тільки „Він“ і „Запорожець за Дунаєм“, а все інше у нас стоїть далеко позаду. Музика в „Грицю“ така гарна, ніжна, в ній стільки символіки, що ця наша мєльодрама має всі дані піти в широкій музичний світ і його здобути — приступом. Тимбільше, що ідея „Гриця“, його зміст — незвичайно глибокий, просто вічний. Ці два елементи „Гриця“ його глибокий зміст і його прегарна музика, що залучені разом дають прекрасні картини українського народнього життя й побуту, предестинують цю мєльодраму на нашу найкращу, питому-національну оперетку, що мусить подобатися таксамо нам, як і чужинцям, що може заступити нас гідно перед культурним світом.

Однак щоб „Гриць“ міг і далі бути безконкурентною антагою на нашій сцені, щоб міг пробити собі шлях в Європу — він мусить підпасти основній перерібі, з якого мусить бути усунені крайні примітивізми як у тексті, так і в музиці. Щойно в такому виді наш „Гриць“ міг би перейти в репертуар найбільших європейських столиць театрів і витримати з успіхом конкуренцію з творами подібного покрюю інших народів.

Хто був на недавній виставі „Гриць“ в міському театрі, в яку наожемо безперечно багато заходів і тру-

ду, той, відсидівши п'ять довгих актів і вертаючи опіаночі додів, не міг не почувати якогось сорому, якогось приниження саме з приводу довжесті вистави. Бо остаточно можна пояснювати сак і так обставину, що ми, як і кількадесять літ тому, виступаємо т. ск. репрезентативно все з нашим „Грицем“, але не до прощення є це, що той бідний Гриць мусить мучити і себе, і всіх своїх знайомих на сцені, і цілу публіку на протязі повних п'ять актів цілих чотирьох годин! Тому для кожного, хто любить театр і цінить його культуру, ясно, що наш „Гриць“ мусить піддатися основній операції, коли не хоче відтучувати від себе сучасного культурного слухача своєю старечістю, нудотою і своїм надто вже сирим примітивізмом.

Конкретно можна би без ніякої шкоди для цілості викинути цілу сцену (акт) з ворожкою, навязавши безпосередньо до сцени над потоком (де дівчата перуть) сцену з парубками, що по тексту приходять на місце, де передтим була Маруся у ворюжці. Позатим можна би легко скоротити або й викинути усікі зайві діалоги і деякі поменші сценки, що нині просто розять своєю вже не простотою, але таки грубим примітивізмом (довжестя сцена з „кармоганом“). Ціла акція повинна бути зведена до трьох, остаточно до чотирьох актів і не сміє довше тривати, як 2:30—3 години включно з павзами.

Зовсім окрема справа — музична обробка „Гриця“. Хто робив цю

музику, нині їхто не знає. За час цілого 40-літ переходила ця музика через різні руки і акції в практичній мусіло діти до того, що кожний капелань має вільну руку і робить з партитурою „Гриця“, що хоче. І виходить так, що музична сторона „Гриця, якого він найбільше притягає слухача, є в такому жудливому виді, що вже не домагається, а прсто кричить за основою, фаховою перерібікою. Навіть якби Кропивицького і його капеланька ніхто і змінив досі ні на йоту (що не є правдою), то й так треба би все зніщувати, звести до порядку, усунути найбільш разячі місця, очистити від музичних абсурдів.

Розуміється, в музичній перерібі треба бути бережним і по змозі не давати нічого нового, тільки базуватися на тму, що є, хоч, що правда, музику з „Гриця“ варто би поширити (особливо в деяких місцях) на чому він тільки зискав би. Все це міг би перестіти без більшого труду музик-компоніст, що має вільновідне фахові знання і розуміння музичного тату.

При кін ще одна увага: сюжет „Ой не ходи Грицю“ аж проситься до творення з нього національної української опери. Компоніст був тут повалений перед важку ділему: опер в старому розумінні, чи музична лама? Та якби там не було, його ладі будаб дуже адекватно, його ладі побажати, щоб такий компіст якнайскорше наюгупив.

